

AL·LOCUCIÓ DEL CAP DE GOVERN AMB MOTIU DEL “PREMI INTERNACIONAL CALVÓ ARMENGOL”

Distingides autoritats,

Senyores i senyors,

És per a mi un honor participar en aquest acte del primer Premi Internacional que es lliura en homenatge a Antoni Calvó Armengol, a l'economista nascut a Escaldes-Engordany, que a l'edat de 30 anys va esdevenir doctor en Economia, Gestió i Ciències Socials per l'École Nationale des Ponts et Chaussées, de París, i doctor en Economia per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona.

Fou autor d'infinitat de comunicacions científiques per a Universitats de tan prestigi com l'Stanford University, la Universidade Nova de Lisboa, l'Erasmus University de Rotterdam o la Universitat de Navarra, entre altres.

I va disposar d'una sòlida trajectòria a l'Administració pública andorrana, havent esdevingut entre els anys 2001 i 2007, ambaixador extraordinari i plenipotenciari del Principat d'Andorra a la República Portuguesa, càrrec que compaginà, des del gener del 2006, amb el d'ambaixador extraordinari i plenipotenciari a la Confederació Helvètica i, a partir del juliol del 2007, amb el de representant permanent del Principat d'Andorra a l'Oficina de les Nacions Unides i a les altres organitzacions internacionals a Ginebra.

Sempre al servei d'una societat en constant evolució, va ser una persona amb una formació sòlida i constant, amb una preparació meticulosa i uns posicionaments transparents i seriosos.

Personalment, he conegut molt poc l'Antoni Calvó. Però, tinc dues ocasions ben presents en la meva memòria. La primera es remunta al principi dels anys 1990, a París. Vam sopar en un *bistrot* junt amb el seu cunyat, l'avui batlle Pere Pastor. Recordo aquella trobada. Em va impressionar no solament la intel·ligència –que es notava– sinó també la voluntat de posar els estudis, que aleshores iniciava, al servei del seu país.

La segona visió que tinc present al meu record és gairebé quinze anys més tard, el mes de febrer del 2005, al *Foyer* del Liceu de Barcelona. Amb motiu del dia d'Andorra a la ciutat comtal, va pronunciar-hi una conferència sobre la tradició de la crema del Mai de Canillo. Confesso que gairebé en desconeixia l'existència. Aquell dia em va impressionar tant l'erudició com la dicció. Va fer un parlament apassionat. I, en acabar, el vaig anar a felicitar.

En conseqüència, crec que puc presentar-lo com un bon exemple del que representa el millor esperit dels joves d'Andorra, de persones ben formades, amb bones expectatives acadèmiques i laborals, resultat de la diversitat educativa que existeix al país i de l'interès general per disposar d'un alt nivell d'exigència formativa.

De ben segur, l'acte d'avui és un homenatge escaient i necessari a la figura de l'Antoni Calvó Armengol.

Moltes gràcies.